

VROUWENDAG

Safa heeft alles verkocht om mensensmokkelaars te betalen

Vanwege de internationale vrouwendag gisteren, vertelden vrouwelijke statushouders in Nederweert hun vluchtverhalen. Vrijwillige taalcoaches organiseerden de druk bezochte bijeenkomst.

NEDERWEERT
DOOR PIETERNEL KELLENAERS

Hanaa Aldoughry (25) is 18 jaar als ze in 2011 in haar Syrische woonplaats Damascus aan haar chemiestudie begint. „Mensen komen in opstand tegen president Assad, ze willen de vrede en veiligheid. In 2012 komen de eerste vluchtelingen en die ben ik gaan helpen.” Tijdens dit werk leert Hanaa haar huidige man kennen maar omdat het helpen van vluchtelingen verboden is, worden ze gewaarschuwd door de geheime politie en krijgen ze geen paspoort. Zonder papieren vluchten ze een jaar later voor de oorlog naar Turkije.

Gammel bootje

Als illegalen krijgen Hanaa en haar man in Turkije geen verblijfsvergunning en besluiten ze verder te vluchten. Voor een enkele reis weten ze 10.000 euro bijeen te sprokkelen. Omdat Hanaa bang is voor de zee stapt haar man in een gammal bootje. „Al snel meldt hij dat de boot kapot is maar gelukkig arriveert hij

na drie weken in Griekenland en is hij in 2014 in Nederland.”

Acht maanden heeft Hanaa moeten wachten op gezinshereniging maar inmiddels hebben ze een kindje en zit Hanaa in het tweede jaar van haar opleiding chemische technologie. Ze wil best terug naar Syrië om haar land te helpen opbouwen. „Maar zolang Assad aan het bewind is of straks zijn zoon, gaat dat niet.” Ondertussen is Hanaa's moeder Safa Barakat (56) - hun achternamen verwijzen naar hun vaders en is daarom niet hetzelfde - nog in Damascus. Een zoon van 23 die bijna klaar was met zijn ICT-opleiding, is

Zolang Assad aan het bewind is of straks zijn zoon, kan ik niet terug naar Syrië om te helpen met de wederopbouw.

Hanaa Aldoughry

Hanaa, Safa en Nesreen (v.l.n.r.) vertellen hun vluchtverhaal tijdens een bijeenkomst vanwege internationale vrouwendag. Rechts op de foto de oudste dochter van Nesreen. FOTO JAN-PAUL KUIT

in een Syrische gevangenis omgekomen. „Elk Syrisch gezin heeft wel zo'n verhaal en is een of meer familieleden verloren.” De andere kinderen van Safa zijn naar het buitenland gevlucht. Alleen als in Damascus het internet werkt, kan ze berichtjes sturen. Safa heeft al 35 jaar haar eigen apotheek maar ze besluit toch haar land te verlaten om haar kinderen te zien. „We hebben alles moeten verkopen om de mensensmokkelaars te kunnen betalen. Eind 2015 begon de reis. Met een klein bootje naar een Grieks ei-

land, met een grotere boot naar Athene en daarna per bus en trein. Ik heb veel geluk gehad, de reis duurde maar tien dagen. Zonder pauze.”

Kleinkind

Hanaa en Safa hebben elkaar drie jaar niet gezien als ze eindelijk herenigd worden en Safa voor het eerst haar kleinkind ziet. Allebei wonen ze in Nederweert en ook Safa studeert. „Met mijn Syrisch diploma mag ik hier niet als apotheker werken tenzij ik nog twee jaar studeer

en een jaar stage loop. Dat duurt lang en die stageplek is hier niet. Daarom werk ik nu op basisschool de Kerneel en leer ik voor pedagogisch medewerker, dat duurt maar 1,5 jaar. Mijn man is sinds 1,5 jaar ook hier en leert nu de taal.”

Vier azc's

In Nederweert is Safa bevriend geraakt met Nesreen Abdul Hamid (33) die eerst naar Libanon vlucht voor ze naar Nederland komt. Manlief gaat in 2017 eerst naar Europa. „Mijn man vond de reis voor mij en onze vijf kinderen te gevaarlijk in die bootjes.” Als het gezin uiteindelijk is herenigd, duurt het nog een jaar en twee maanden voor ze samen in Nederweert wonen. „We verhuisden van het azc in Veenhuizen naar Gulpen, naar Blitterswijk en naar Maastricht voordat we hier kwamen. Nu is alles weer rustig. De kinderen gaan naar school, mijn oudste dochter van tien mag volgend schooljaar al naar het middelbaar onderwijs en mijn man werkt als tegelzetter bij aannemer Wijen.” De bijeenkomst met vrouwelijke statushouders is georganiseerd door LINK (Leer Iedereen Nederweert Kennen), een initiatief van vrijwillige taalcoaches in Nederweert. Vrouwen die voor oorlog hun land zijn ontvlucht vertelden onder grote belangstelling elk hun persoonlijke verhaal in ontmoetingscentrum De Gunnerij waar taalcoaches elke vrijdag bijeen komen om met statushouders in gesprek te gaan.